

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

den frie anbringelsesmåde vil yderligere $\frac{1}{5}$ af ejendomsskylden kunne benyttes til dækning af forsikringsfonden, således at hele ejendomsskyldens beløb på denne måde benyttes. Bestemmelsen om den frie anbringelsesmåde vil også kunne benyttes til at give lån i faste ejendomme udover den nu foreslåede belåningsgrænse, der er på $\frac{2}{3}$ af ejendomsskyldens beløb. Jeg tror, at disse regler fuldtud vil tilfredsstille behovet for anbringelse i fast ejendom.

Med hensyn til vurderingen af de faste ejendomme er der foretaget den ændring i forsikringslovens § 18, stk. 1, nr. 5, at man nu anvender vurderingen til ejendomsskyld i stedet for den magistratsvurdering, der er foreskrevet i reglerne om anbringelse af umyndiges midler. Årsagen hertil er den, at ejendomsskyldvurderingen foregår efter mere ensartede retningslinier, og at magistratsvurderingerne efter de erfaringer, forsikringsrådet har indhøstet, ikke ganske tilfredsstillende krav, som må stilles på dette område.

Foruden anbringelse i fast ejendom og aktier vil den frie tiendedel af forsikringsfonden også kunne anbringes på anden måde, og selskabernes ledelse står i så henseende fuldstændig frit, men naturligvis kan forsikringsrådet gribe ind i medfør af tilsynsbestemmelserne, navnlig livsforsikringslovens § 25, hvis selskabets ledelse på dette eller andre områder ikke er betryggende. Denne frihed under ansvar har forsikringsrådet ment at kunne give selskabernes ledelse, og det svarer som nævnt også i det væsentlige til, hvad man allerede i 1948 har indført i Sverige.

Forslaget om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser omfatter ligeledes bestemmelserne om anbringelsesmåden og er ganske parallelt med forslaget om ændring i lov om livsforsikringsvirksomhed. Bestemmelserne i de to love har også hidtil været ensartede.

Jeg undlader dog ikke at fremhæve, at forsikringsrådet har næret visse betænkeligheder ved at foreslå de friere regler for pensionskasserne, idet man måtte forudse, at resultatet undertiden vil blive, at $\frac{1}{10}$ af midlerne anbringes i den virksomhed, hvortil kassen er knyttet, ved køb af dens aktier og mod sikkerhed i virksomhedens aktiver. Derved gør man brud på pensionskasselovens hovedprincip om at holde pensionskassens

midler og virksomhedens midler adskilt fra hinanden; dette er vistnok den væsentligste indvending, man kan rejse mod forslaget. Forsikringsrådet har dog uanset de anførte betænkeligheder ment at kunne stille forslaget i betragtning af de fordele, der iøvrigt knytter sig til det. Forsikringsrådet vil naturligvis nøje følge disse placeringer og vil gribe ind overfor misbrug. De særlige fordele for pensionskasserne hænger også sammen med, at virksomhedernes ledelse i mange tilfælde ønsker at forbedre pensionerne, men ikke er i stand til eller af hensyn til virksomhedens likviditet ikke finder det ønskeligt at afse så store midler, som efter de nugældende bestemmelser skulle båndlægges i obligationer eller lignende værdipapirer, såfremt pensionerne sættes op. Her vil den nye bestemmelse ofte kunne hjælpe til at overvinde disse vanskeligheder; skulle de 10 pct. i et sådant tilfælde gå tabt, vil følgerne heraf begrænses til, at pensionerne nedskrives til den oprindelige størrelse.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at pensionskassernes medlemmer naturligvis har adgang til at klage over bestyrelsens dispositioner til forsikringsrådet eller til handelsministeriet.

På den anden side må man se i øjnene, at den friere dispositionsret vel medfører chance for et større udbytte med deraf følgende mulighed for større pensioner, men også øget risiko for tab.

Om ændringsforslaget til lov om tilsyn med pensionskasser kan der således siges en del for og imod, men forsikringsrådet er som anført efter nøje overvejelse af fordele og svagheder kommet til det resultat, at forslaget er anbefalelsesværdigt, og jeg har kunnet slutte mig hertil.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale begge lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg tillader mig herved at fremsætte for det høje ting forslag til lov om ændringer i lov nr. 40 af 25. februar 1925 om styrelsen af statsbanerne.

Bortset fra et par rent formelle smårettelser indeholder lovforslaget kun forslag om